

ДІЛО

Виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шедл. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в прю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 40 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Більшовицькі делегати в Женеві.

Львів, 4. грудня 1927.

Кілька разів уже брали більшовицькі участь у міжнародних з'їздах та конференціях, а все їх участь нічим не починалася до успіху в праці. Зате намагалися більшовицькі дипломати при таких нагодах спекти для себе якусь дипломатичну печеню, але поза конференціями чи нарадами. Таким чином діяли вони наприклад до відомого договору в Рапалло, таким чином підготували ґрунт під нав'язання дипломатичних і торговельних зносин зі зацікавленими державами. Не так давно звали вони були між іншим участь в економічній конференції в Женеві, але там не вдалося їм нічого досягнути навіть поза конференцією передовсім тому, що саме тоді Англія підприємляла відомі кроки в торговельному радянському представництві в Лондоні. На самій же конференції більшовицькі дипломати не тільки нічим порушували там справ до успішного кінця не зблизили, але навпаки всю роботу конференції гальмували своїми теоретичними міркуваннями на тему реальної можливості існування та розвитку побіч себе двох систем господарства: соціалістичного та капіталістичного. В тому напрямі поставили вони були й відповідну резолюцію, яка провалилася.

Тепер виступили більшовицькі дипломати на женецькому терені в ролі пацифістів. І виступили, треба признати, сензаційно та рівночасно безнадійно, хоч що правда спричинили своїм виступом шум у усій світовій пресі. А на тому їм мабуть найбільше залежало. Бо ж це один з великих засобів пропаганди. Більшовики не люблять, коли світ мовчить про них. Вже сама їзда більшовицьких дипломатів відбувалася серед шуму та урочливого відгуків настрів. Нота до польського уряду в справі Литви, побут Литвінова в Ірландії, якісні інтерв'ю тогож Литвінова в справі роззброєння в самій Женеві, а накінець наспіло й саме засідання комісії для справ роззброєння.

Прийшов до слова Литвінов, заступник наркома закордонних справ РСР, і в першу чергу гостро скрикував всю дотеперішню працю Ліги Націй над роззброєнням, не забуваючи при цьому підкреслити, що в природі капіталізму нема ніякого нахилу до пацифізму, але навпаки є в ньому багато гонів до воєн і воровоподібності. Натомість одиноким ширим сторонником мира і пацифізації світа при допомозі роззброєння є РСР, розуміється з пафосом в ньому диктатурою комуністичної партії. Незважаючи на те, що перед Литвіновим і його товаришами засідали самі капіталістичні держави, а в найкращому випадку представники „імперіалістично-буржуазних“ потуг, він все таки проголосив конкретні пропозиції в справі роззброєння, що складаються з чотирьох точок. Ось вони: повне роззброєння всіх воєнних сил на суші, на морі та в повітрі; іншіми словами скасування армії і воєнної авіації; всіляке укріплення та знесення всіх мілітарних установ; знесення всіх укріплених причепів та воєнних приставок, що мають служи-

ти опірними пунктами для армій і флоту; заборона ухвалення військових бюджетів; розв'язання військових генеральних штабів; анексія всіх воєнних фабрик; законна заборона мілітарної пропаганди; пацифістичне виховання молоді; законодавство на найгостріші карні санкції всіх переступств проти постанов в справі роззброєння.

Пропозиції без сумніву сензаційні до тої міри, що ввели в зачудовання всіх учасників конференції. А їх примітивізм підідав на аудиторію так, що їй в першій хвилі відібрало мову. Одначе не треба думати, що й сам Литвінов трактував їх інакше. Бо й він застерігся, що хоч дехто може вважати ці пропозиції утопічними, то на доказ більшовицької широти та безпосередності в тій справі він заявляє зараже готовість іменем РСР підписати міжнародну конвенцію про заборону ведення газової та бактеріологічної війни. На кінець запропонував резолюцію такого змісту: з уваги на те, що теперішні зброєння мають тенденцію збільшатися і тим самим доводити до збройних конфліктів, а також з уваги на те, що збройні конфлікти є для великодержав засобом до гнету малих народів і колоній і накінець тому, що тільки цілковита ліквідація зброєнь може бути запорукою усунення воєн, сесія комісії по роззброєнні постановляє: а) негайно приступити до підготовки в подальшому роззброєння пляну про загальне роззброєння на основі радянських пропозицій і б) найпізніше до березня 1928 р. скликати міжнародну конференцію в справі роззброєння, на якій продискутувати та ухвалити під а) згадані пропозиції. Литвінов поставив вимогу, щоби над цією резолюцією почати негайно дискусію, бо від її вислідів залежить участь радянської делегації в комісії для справ безпеки мира.

Коли відкрито дискусію всім учасникам, як у горі сказано, відібрало мову. Таке чудернацьке і чудовищне було враження від пропозицій Литвінова. По інтервенції провідника, щоби згодошуватися до слова переміннявся настрій мовчазливого пригнічення в загальний хохіт. І шойно сміх розворушив міаки та активність дипломатів, що були досі замороженими. Першим промовив Поль Бонкур, що схарактеризував виступ і пропозиції Литвінова дуже влучно. Обширні і прості пропозиції Литвінова — казав він — є всеж таки за прості, але з цього не повинні їх автор робити висновку, немов би їх тут трактували неповажно. Бо навіть негачне цілковите роззброєння в душі радянських пропозицій не змінить, на думку Бонкура, нічого в теперішньому положенні світа, якщо не буде відповідних гарантій безпеки.

Характеристика Бонкура стрінула з загальним одобренням учасників. Та на радянську делегацію вона мала певного враження не зробила. Зрештою нащо їй рахуватися з такими дрібницями як те, чи назвуть її пропозиції примітивними чи найвищими чи сензаційно-утопічними, коли мета її виступу не роззброєння а щось зовсім інше. Більшовики те інше самим своїм першим виступом уже досягнули. Про їх пропозиції заговорив цілий світ, а це найважливіше. Своєю миролюбивістю вони задекларували на міжнародній арені і з міжнародної трибуни викували собі новий аргумент для пропаганди комунізму. Все інше для

них не важке. Бо їх ніщо не спинить від мобілізації всього, не тільки свого (в межах РСР), але й світового, пролетаріату до хрестного походу проти „капіталізму і буржуазії“ та до боротьби за диктатуру комуністичної партії у всіх державах. Колиб наступило повне роззброєння, тоді та мобілізація відбувалася б куди легше. Колиж його не буде, то вона всеж таки буде відбуватися тим самими засобами, що й тепер.

Італійський реванш.

(Від вашого кореспондента.)

Бієгород, 27. листопада 1927.

Недавнє одушевлення, викликане підписанням умови про припинення з Францією, змінилось зараз у югославській пресі на новий неспокій. Немов у відповідь на підписання французько-югославської лінійної умови припини Італія оголошує, що 22. п. м. у Тірані вона підписала військовий союз з Албанією. Союз, котрий, як це видно з пунктів 1 і 4, зобов'язує одну сторону дати у розпорядження другій всі свої військові, фінансові і всі інші засоби та примушує діяти долю, якою вона не була — і то, як це можна зрозуміти, не лише на випадок, коли одна із цих держав буде у становищі оборонної війни, але також і на випадок офензивної війни.

Ясно, що мовч тут іде лише відносно Югославії, а не якої іншої держави, бо яку наприклад, допомогу може чинити Італія Албанії на випадок конфлікту з Францією, чи навіть німеччиною Австрією? Певно, що жадно! Нерівність сил Італії та Албанії дають теж певне освітлення цьому союзові. Вже в попередньому тіранському пакті Італія загарантувала Албанії, чи, ширше, теперішньому її диктаторові Ахметові Зогу, підтримку не лише на випадок зовнішнього якогось нападу, але навіть і на випадок чисто внутрішніх неспокоїв. Отже підписання нової умови, котра простягається на дванадцять років з правом відмови лише на 18 або 19 років, не лише що не є викликання потребам Албанії, а навпаки — фактично віддає її на цілих 20 літ під протекторат імперіалістичної Італії.

На вступі нашої статті ми зазначили між іншим, що новий тіранський пакт є немов би відповіддю на підписання французько-югославської умови. Бо, дійсно, по кількох днях після проголошення одної ми маємо вже звістку і про підписання другої. Що це є частинною відповіддю чи реваншем, у цьому не можна мати сумніву, бо короткий реченьце, який розділює між собою ці дві умови і за час котрого здавалося би було неможливо створити таку серйозну умову, вилітає неймовірно лише на перший погляд. Балакаючи про французько-югославську умову тягнуться ще від 1925 р. і підписання її не було ні для кого якоюсь несподіванкою взагалі, а ще менше для добре поінформованої Італії. Очевидно, знаючи про те, що ця умова буде таки нарешті здійснена, завдяки тому, що Югославія зуміла використати підходячу ситуацію щодо Франції, Італія задалегіть підготувала свій крок і тепер його лише оголосила у слушний час.

Та це більше офіційний, зовнішній бік справи, бо фактично він ховається у тій упертій боротьбі між Італією та Югославією, котра розпочалася майже з самого початку створення останньої з малої колонії Сербії та про яку ми уже не один раз писали. Ця боротьба чим далі, тим більше показує, що до берегів Адриатичного моря упертим і незмінним кроком наблизилася страшна марево війни. Обидві держави в гарячковому напруженні взаємно стежать за кожним

своїм рухом а їхня преса вже давно розпочала на своїх сторінках словесну війну. Для прикладу наведемо таку річ: Недавно відбулося у Бієгороді засідання міністерської ради під головуванням короля Олександра. Явше дійсно цілком мініатюрне у тутешньому житті. Коли місцеві урядові кола та преса поспішили не зацікавленням короля справою бюджету, що король особисто інтерв'ював в справі кредитів для залізниць, котріб стратегічно сполучили країни, що лежать при кордоні Альбанії та Примор'я з осередком держави. Це зрозуміло, бо Югославії не лише зі стратегічних міркувань, але і з чисто економічних потрібно багато нових шляхів, яких взагалі було дуже мало у Сербії. З одних і других причин Югославії потрібні нові залізничні з'єднання на об'єднання всіх територій держави. Будова цих шляхів Югославія частинно розпочала з самого початку, але в останній час помічається дійсно деяка горляковість в цім напрямі.

Бі противагу італійському натискові на Балкан, Югославія виставила гасло: „Балкан для балканських народів“. — до котрого в останній час починає схилатися Греція і можливо з часом принахилиться і Болгарія, хоча цьому і дуже перешкоджає Македонський Револьюційний Комітет своєю територістичною акцією. Зате Малярщина — чим далі, все більше — схилатиметься на бік Італії і, як кажуть деякі звістки, навіть можна сподіватися у недалекому часі приєднання її до італійсько-італійського військового союзу.

З міжнародного становища новий тіранський пакт є явною загрозою загальному миру і Бієгородський офіційний міністерства закордонних справ, щоденних „Време“ так характеризує цю подію: „Ідея миру створила всі післявоєнні умови, а ідея війни викликала цей італійсько-албанський пакт“. Що відноситься до закордонної преси, яка за винятком спокійно-стриманого тону англійської преси, що є цілком зрозумілим, майже одногласно осуджує новий крок Італії та бачить у ньому небезпеку для спокою не лише на Балкані, але і в цілій Європі.

Югославська закордонна політика, чи ширше, її чинники зустріли новий тіранський пакт спокійною стриманістю; бо для них він уже не був тією оголошувальною несподіванкою, як перший пакт, коли ще була якась віра у можливість мирного поладнання сусідських відносин.

В. Анський.

Неуцтво і поверховність.

„Українські партії на польських землях“.

Від кількох днів в органі львівських напрямків „Дзєннік Львовські“ якийсь Зигмунт Зборуський, як видно, „спеціаліст“ від українських справ, розписується про українські партії в передових статтях під назвою: „Українські партії на польських землях“. Рівень тих статей невисокий, є це пересічні „домові вправи“ львівської польської публіцистики, писані в стилі „widzimzię“ під прапором неуцтва і поверховності.

Як довго ще йшла — так сказатиб — історична частина, запозичена з українських джерел, то ще не разнао так традиційне польське неуцтво. Але скоро прийшлося зайнятися сучасним станом українських партій, то вийшов горох з кашпостою. Так напр. українська національно-демократична партія десь зникла зовсім після перевороту 1918 р. На першій плані висунулася „У-

українська партія Національної Роботи (Н.Р.).

Поруч неї виступають ще в р. 1919 а національно-демократичної партії "Незалежна Група Української Народної Трудової Партії", популярно називали "Трудова Партія".

Чи не зі зрозумінням річи напи-сано?

Про Українське Нац.-Демокр. Об-єднання, яке є продовженням української національно-демократичної партії, перетвореної в р. 1919 на трудо-ву, теж подано побіжні й повер-хонні відомості, як про якийсь но-вотвір, що з'явився, як „*deus ex machina*“. Коли вже п. Зборуцький брався за таку тему, то щонайменше повинен був прочитати досить су-цільну (хоч у подробицях не вонси-вну) статтю про УНДО, поміщену в останньому випуску „Справ Наро-вовосповідних“.

Багато нісенітниць написано теж про неіснуючу „Українську Соція-лістичну Партію“, в якій ніби то існують дві орієнтації: самостій-ницько-українська і польська. А вже першом поінформованості є відо-мості п. Зборуцького про „Сель-Роб“. Довідаємося, що розлам у „Сель-Робі“ наступив

„піл впливом УНДО, внаслідок чого „Воло Народ“ відквідовано, а п місце заняв „Сель-Роб-Лівня“, що поруч гасла комуністичних репрезентів і гасла старо-русськ“.

„Сель-Роб-Лівня“ раз фігурує серед українських партій, а другий раз серед „староруських“.

Із „староруських“ партій найзачи-нішою є угодова „староруська партія“ під проводом Льва Черкавсько-го, бо має не лише Ставропірню і Нар. Дім, але й тижневик „Голос На-рода“, що є органом „Рольничого Союзу“. А цей останній — то значна могутність, бо має 40 філій (на мі-сяці!) і „Кооперативний Союз“, яко-го обороти від лютого п. р. виносять мільон золотих, які „свідчать про розвиток староруської ідеї“.

Не меншою могутністю є й УНС, що став

„на ґрунті польської державності, ро-здумавши, що український наріч у Ст. Га-личині підлягає матеріально й куль-турно тоді, коли львівське братство участь в будові польської держави. Українська інтелігенція початково була противна по-літ партії, однак тепер досить численно вливаються до неї. Партія зорганізувала товариства в січ, а гасета має близько 3.700 передплатників(?)“.

УХО теж вивансувало у п. Збо-руцького на політичну партію і то чакрив угодою.

І такі нісенітничі містять орган, що хоче витворювати публичну опі-нію і надавати тон громадському життю.

М. ЗОЩЕНКО.

Коза.

VII.

В той день, коли телеграфіст зібрав у ву-зляки всі свої манатки і сказав: „Не поминайте ли-хом, Домно Павловно, завтра заберуся“ — в той день все пропало.

Вночі Забєжкін сидів на ліжку перед Дом-ною Павловною і говорив:

— Мені, Домно Павловно, щастя важко при-ходить. Інші дуже просто і в Америку їдуть, і кімнати винаймають, а я, Домно Павловно... Та ось, колиб я тоді не пішов був за прохожим, то вічного би й не було. І вас, Домно Павловно, не зачитиб мені, як своїй ух... А тут прохожий. Ого-лошення. Дівчинам не турбуватися. Хе-хе: дуля яка дівчина, Домно Павловно!

— Ну, спи, спи! — суворо сказала Домна Павловна. — Набалакав і спи.

— Ні, — сказав Забєжкін, підводячись, — не могу я спати, у мене, Домно Павловно, груди розпирєє Запал... Ось я, Домно Павловно, думаю: Ось коза, скажимо, Домно Павловно, та-кого щастя не може відчувати...

— А? —
— Коза, я кажу, Домно Павловно, не може відчувати такого щастя. Шож коза? — Коза — дурєпа. Коза й є коза. Ія би, дурєпа, лише траву жерти. У неї в справ ніяких немає. Ну, пусти її да Невський — сором виїде, неперозуміння... А чоловік, Домно Павловно, всетаки справи має. Ось, скажім, мене взяти. Незавно йду по Нев-

Зачароване коло.

Ван Мей Іванський redivivus!

Львівський „Народний Дім“, величезна майно українського народу, від кількох літ нахочиться в зачарованому колі. Ти-ми „народними“, що володіють важли-вою справою „Народного Дому“ були спершу атемпоялки, а тепер їх місце за-няли „санаційні“ диктатори. Одні і дру-гі, відповідно до своїх потреб, виносять то одну, то другу московільську групу підносячи її в дарунок майно україн-ського народу, анбіраючи зпоміж неї служивих „державствених коміса-рів“.

Після господарки відомого вже Льва Черкавського, господарки, яка відбита-ся досить широким відгомном в пресі і в громадянстві, становить комісаря зявив виїмково чесний чоловік, дирек-тор гімназії Ярослав Вербицький. І хоч комісардержавство, навіть в руках най-чеснішої людини, всетаки є ненормаль-ністю, то тут була оправдана налія, що дир. Я. Вербицький зберєже майно „На-родня Дому“ до часу, коли звинці власт-ся повернути до нормальних умов в од-ній з найбільших і найважливіших на-родних установ, коли звинці ввійде в життя фондация „Народного Дому“ з відповідальною управою.

Може так було би й сталося, якби не... вибори. Але саме вибори готові причи-нитися до віддачі національного майна в руки нового „державствених комі-саря“, готового пуститися на бістрі хвилі виборчих перевертів.

Ось що скоїлося на днях:

З прибічної ради комісаря „Нар. До-му“ уступив д-р Т. Заліз. На його міс-це львівське новітство, без порозумін-ня з дир. Вербицьким призначило двох нових членів, розуміється московіліз. Без сумніву, був це прояв недовіря. Дир. Лев зявився у виступі і в розмові з референтом звернув увагу на непракти-ковану поведінку владн, заявляючи, що з огляду на такий стан річей, йому при-деться тіла внести резигнацію. У воє-дітві заперювали його про повне до-віря і прохали, шоби не витягав резиг-наційних конвенцій. На тому прові-зорично покінчено справу. Та кілька днів пізніше п. Пісарський з воєдітвз телефонічно покликав до себе дир. Вер-бицького. Він заявив, що Варшава до-магається зміни на становищі комісара та що з огляду на те булаб бажана його резигнація. У відповідь на те запла-чив дир. Вербицький, що по маючи пев-

ности, чи карма „Нар. Домом“ пайде-ся в чесних руках, він тепер не презентує. Очевидно, влада може його уступити. З нього ясно, що за кулісами йдуть я-кісь торги, відбуваються якісь містерії, а в їх осередку справа „Нар. Дому“. Од-почасно глибоко санаційний „Дзєнік Львовскі“ напередодні виборів величає Льва Черкавського і підносить могут-ність його „партії“, в якій руках, ма-ляв, Ставропірня і „Нар. Дім“. Відомо, що руки Черкавського з тяжкою бідою від „Нар. Дому“ віднято, але вони постій-но до нього витягаються і то автома-тично.

А одночасно Л. Черкавський готує-ся до виборів. Ходять навіть погослоки, що він обіцяє в пух і прах розбити УНДО і Сель-Роб. Має це бути запові-дженя „Дзєнік-ом Львовскім“ диворєя серед „меншостевих громадянств“.

Але чи довго ще надбання і майно у-країнського народу буде масним куском в руках політичних спекулянтів? Укра-їнське громадянство не сміє допустити до подібних „гоців-кльонків“. Найваж-че пора привернути правий стан в наї-старшій українській установі. Хто хоче робити політичні диворєї, нехай їх ро-бити за власні гроші, а не коштом на-роднього майна.

Вічеви і рух.

львівщина.

Дня 6. листопада п. р. відбулося віче УНДО в Сорках п. Львова, яке скликали місцеві селяни на повірчч чит. „Прові-ти“. Віче отворив місц. господар Ілько Холод. до президії покликав Ілька Хо-лода й Івана Лучишина з Сорок та Івана Дзюбіка з аКамєвополя. Ре-ферат виголосив голова Повіт. Нар. Ко-мітету п. Іван Лішиский зі Львова. Реферат на кооперативно-господарські теми виголосив дир. Ілько Лісєв. Че-перше по вітні віче в Сорках відбулося серед гарного настрою і протянулося до пізнього вечера. На жаль, селом ві-то не займається, хоч воно віддалене не пілх 6 км. від львівського трамваю і тільки 2 км. від зал. станції!

Того самого дня скликали громадяни села Першна віче на гром. майдані біля читальні, в якому взяло участь піле се-ло. До президії вибрав Торбу Гривька, Чабана Олексю і Піліха Миколу. Перший референт, студ. Ів. Корчиский, про-мовляв не пілх 20 хвиля, бо місц. ко-мандант поліції заборонив йому про-довжати промову під загрозою розви-зання віча. Другий референт, п. Есте-люк Дмитро, реферувал уже довше, бо майже пів години, але і його стрілула та сама доля. Після відбравня йому го-лосу поліція розігнала вічевиків кольба-ми. Скликати після того довірчтї збо-ри теж не поведлося, бо поліція не до-зволала селянам віде зібратися. Що-більше: розігнали навіть засідання у-правн і надвірної ради місцевої коопе-ративи! Селяни, згуртовані в читальні,

кооперативі „Лугі“ й молотарні, проси-ли скликати у них віче знову.

ЖОВІВЩИНА

На день 27-го листопада п. р. склика-ли громадяни Куниня, пов. Жовья, ві-че Національного Обєднання в забороз-громад. Лосина. Віче відкрив голова По-вітового Народного Комітету п. Жовєм адвокат д-р Теодор Михайлівський. Че-президії зборів вибрало місцевих грома-дян: Якова Матаєвіча, Грипа Чапая й Олексю Якимова. На віче прибули зі Львова: студ. Хам, Лосня (не скінчив II. гімн. класів) і ще кількох. Вони то о-бробили в Кунині кільканих півго-дину: „Хочемо президії!“ В цей спо-сіб не дали можноті делегатові Пові-тового Комітету УНДО п. Іванові Лішис-ському зі Львова виголосити реферат про політичне положення українського народу. Коли таки не помогли громада-м вітні переконування президії зборів і д-ра Михайлівського, саміжано віче і від-буто довірчтн наряду. З того виходить, що кожне віче в громадах жовїєвського повіту потребує відповідної підготовки. Мусать про це подбати місцеві діячі, я-ких обовязком не лише скликати віча але й забезпечити його перед напалом своїх і тужих громад.

Вігукки снй.

Наші конкурси.

Жалуються наші молоді люди, що для них нема посад. Іздали — мовляв — за-границю, вчилися, адавали, патентів ці-ла паха і ще в валізі трохи, а вернули до краю і хоч гань...

Тимчасом так воно але не є. Треба тільки добре читати українські часопи-си, а певно не пілх, то завтра, не зав-тра, то за рік, за два, чи за десять — знайдеться певно для них місце на по-дання і час на налію

Читаю:

„КОНКУРС“

на посаду референта розділу запаль-річних приборів при (тут зяєсь інститу-ція). О посаду можуть убігатися ті, які мають вітні торговельні і правничі сту-дії, довголітню заграницну практику і аналіз найменше трьох європейських та двох азійських язіків в слові і писемі.

Відзначаючи абсолютну консерватор-академічність першества. До подання належить додати відпис свідчєтв від першої класи нормальної почевки і по-дати усякі пенсії! (Піліпко)

Або таке:

„КОНКУРС“

на посаду сторожа при магазині старо-го заліза (назва інституції). Вимагаєш вітні торговельні студії, найменше десять літнх практика в краю, знання стеногра-фії, каліграфії і фотографії, сильне але-роція і слабі знань. Кандидати, відпо-відуючі всім тим вимогам, будуть ш-через приймаєні на три-місячну бєвалат

ФУТРА
вєдліт гуртом і деталіно
поручєє зяна фіома
СОЛОМОНА БАЧЕСА
вул. Краківська 6
п.к. осн. 1895
Тел. 21 28

ському — гарбуз у вікні. Зайду, думаю, довіда-юся, яка ціна того гарбуза. І зайшов. І всетаки чоловіком себе почувавш. А шож коза, Домно Павловно? От хоч би і Машку нашу взяти — ду-репа, дурєпа й є. Чоловік і вдерити козу може і бити навіть може і перед законом відповідаль-ности не несе, чистий, як стекольце.

Домна Павловна сіла.

— Яка коза, — сказала вона — інша коза в припадку і забуцати може чоловіка.

— А чоловік, Домно Павловно, козу палю-гою, палюгою по голові, по козячий.

— Ну і коза, коза може молока не дати, як телеграфістові недавно.

— Як телеграфістові? — злякався Забєжкін.

— Та чого він ходить туди? Та як же це коза може молока не дати, коли вона дійна?

— А так і не дасть.

— Ну, це вже нісенітничі, Домно Павловно, — сказав Забєжкін, походяжючи по кімнаті, — то вже... Шож це? То бунт виходить.

Домна Павловна теж встала.

— Шож це? — сказав Забєжкін. — Адже ви, Домно Павловно, про революцію говорите. А як нагло коли-небудь, Домно Павловно, звірята ре-волюцію проголосять? Кози, наприклад, або ко-рови, котрі дійні? А? Адже може таке статися коли-небудь? Почнеш їх доїти, а вони будкають-ся, копитами по животх бють. І Машка наша може копитами... А хіба Машка наша, Домно Па-вловна, може забуцати, наприклад, Івана Нажму-диновича?

— І дуже просто, — сказала Домна Павловна, — А коли, оДомно Павловно — Івана Наж-

мудиновича забуцкає Машка, а комісара, това-риша Нюшкіна? Товариш Нюшкін із мотора ви-ходить, Арсен двері перед ним — будь ласка, мовляв, товаришу Нюшкін, а коза Машка, схо-вавшись, за дверин стоїть. Товариш Нюшкін — крок ступить, а вона підійде, та й тирк його по животі, з дурноти.

— Дуже просто, — сказала Домна Павловна.

— Ну, тут народ ізбїжиться. Канцеляристи. А товариш Нюшкін навіть дуже розсердиться. — Чия, скаже, коза мене вларила? А Іван Нажму-динович уже тут задом вертить. „То коза, скаже, Забєжкіна. У нього, скаже, крім того напроти признаєна шість палочок“. „А, Забєжкін, скаже товариш комісар, ну — так він звільнений по ско-роченні штатів“. І баста.

— Та що ти все про козу побрїхуєш? — роз-сердилась Домна Павловна. — Ти що, в телегр-фіста купиш П?

— Як у телеграфіста? — злякався Забєжкін.

— Ваша коза, Домно Павловно.

— Ні, не моя... Коза телеграфістова. Та ти, пройдисєте один, бавване собачий, чи не на козу націлився?

— Як же, — мимрив Забєжкін — ваша коза.

Ей-Богу, ваша коза, Домно Павловно.

— Та ти що, очманів? То ти на козу рахував?

Я в туж мить наскрізь тебе бачу. Всі твої кишки виджу...

Незвичайно гнівна встала з ліжка Домна Па-вловна і, прикритиши ліжником розкішні гачі, вийшла з кімнати. А Забєжкін приліг на ліжку, та так і пролежав до ранку, не рухаючись. (Докончєня буде)

в практику, по якій дирекція виставляла грошові виплати. Боліби по трьох місяцях знову дирекція не повозила рішенням виплати безплатної практики продовжувати о двадцять три місяці. До подання треба додати відписи з протоколу студії, убожества, першої сподоби, моральності і правого лагу.

(Ніжне).

Сьогодні такі і тим полібі конкурс, а з двох не може вийти, відки в нас тільки нарікань, стільки просять на виплату.

Мало того. Навіть на ці конкурс люде негодують.

Що це — мовляв — до чорта за конкурс, коли є тільки те, що дирекція виставляла, а нема того, що дирекція дає!... Сьогодні малоконтентні!.. Аж вразило, що чортів на білім: „подати усліяв мені“.

Що шкодить одному з другим напильник: „давай на початок 1000 золотих“.

Тільки, то він імовірно не дістане, а з цією тримісячної безплатної практики безумовно на 60 золотих натягне. А такі розперилися і жий, як лиш дуча забавля.

Дуже правда, пера, що такі конкурси показувалися „оттак ніби, аби було“, а вийшли на дане місце вже давно є. Не і продалося вже відносно світло, а з нормальних клас, а інші предмети, як тільки доповнить решту студії.

Але і не не повинно відстрашувати студію.

Випуск часто подання, вироблять собою, привчається стилізації та прагматично, а як коли стануть директорати, будуть писати „первокласні“ конкурси.

Галактіон Чіпка.

НАМНОВІШІ МАТЕРІЯЛИ
випуск з великим „-бо“ форма
— АНТІН УВЕРА —
в. 1-й, вул. Галицька ч. 10
Олександр Теремович, Дрогобиць, Станю.

ПРИГОТУВАННЯ ДО ВИБ. КАНПАНІІ.
Міжвик мін. Складковського. — Держ. урядовці у виб. комісіях.

Варшава, 4. грудня 1927.

Він внутр. справ Складковський виводить обійми до всіх воєводів під датою 2 грудня, який поручає воєводам поробити відповідні приготування і то вже не до палящих виборів. Воєводи мають відшукати кандидатів на членів виб. комісії, з старости і предводів м. рад мають зробити те саме. Воєводи мають представити міністрові кандидатів на виб. комісарів. Адм. власти і. станові мають вишукати кандидатів на членів виб. комісії. Громад. власти мають вибрати по трьох членів виб. комісії і повідомити про це предводів окр. виб. комісії. Адм. власти і. станові мають полічити політи на округи голосування, визначити виб. округи і також урядові лікалі для виб. комісії. Начальники громад. власти мають списати виборців до списку і списку, при чому слід звернути увагу, щоб виборці по списку мусять жити в даному виб. окрузі бодай рік, а виборці до списку — від передодні оголошення виборів. Крім того поручає міністр комітетам референдум у воєвідських і станових урядах, аби зазначилися кандидати на виб. комісії. Начальники громад. власти мають списати виборців до списку і списку, при чому слід звернути увагу, щоб виборці по списку мусять жити в даному виб. окрузі бодай рік, а виборці до списку — від передодні оголошення виборів.

Він внутр. справ передбачає, що треба буде показати до життя оці 18.000 окр. виб. комісії. Навіть відповідну кількість кваліфікованих кандидатів може бути такою, тому краще є, щоб на ті станових показники держ. урядовців. Тому м. створити внутр. справ віднеслося до м. створити, освіти, комунікації, почт і телеграфів, щоб поручили підписанням окремим, аби урядовцями тих ресортів не робили ніяких труднощів у приміщенні окремим ім. адм. властями станових виб. комісії. Письмо до подано до відомо воєводи для виконання уряд. персоналу названі міністерств. У Варшаві є тепер у військ. з виб. кампанією, львівський, станіславський і тернопільський воєводи.

ПОСОЛ ПЕРЕШОВ ДО СРСР.

Вильно, 4. грудня 1927.

Власти дістали вісти, що бувши посол Галко (давнійший член „Визволення“, а останніми часами „Ліній“) перейшов на більшовицький бік, бо боявся арештування.

ВСТУПНІ НАРАДИ В ЖЕНЕВІ.

Женева, 4. грудня 1927.

Бріан і Чемберлен обговорювали справу програми прашь сесії Ради Ліги Націй. Поповудні конференції Штрессман і Бріан, м. і. обговорювали лит.-польську справу. Описав Штрессман прийняв Литвінова і з ним теж обговорив цю справу. Вальдемарас залунав журналістам, що Литва готова порозумітися з Польщею, коли Польща признає її права. Бріан прийняв Литвінова. Розмовляли з голіву. Кажуть СРСР не буде впливати на рішення Ради в польсько-литовським конфлікті.

Литовський протест обговорюватиме Рада Ліги мабуть у вівторок, а описав передасть його спец. комітетові.

ПОЛЬСЬКИЙ УЛЬТИМАТ.

Варшава, 4. грудня 1927.

„Ріта“ подас з Парижа, що мін. Вальдемарас заявить Вальдемарасові, що коли він не згодиться взяти назад вилаську справу з порядку нарад женевиських нарад, вручить йому ультимат. Що це за ультимат, телеграма не каже.

ВАЛЬДЕМАРАС ПРО МАРШ. ПІДСУД-СЬКОГО.

Берлін, 4. грудня 1927.

Вальдемарас в інтерв'ю з предет. „Д. Альт. Цтр.“ сказав, що не буде відповідати на інтерв'ю і враження, які поробив Пілсудський про нього, бо форма і зміст інтерв'ю не є гідні кермунючого політичного діяча.

Біже.

Гроші.

Долар 88400—88405, канадський долар 88400—88405, коронн чеські 02625—02625, австрійський шілінг 12540—12545, рум. лей 0052—00550, французький франк 0345—0350, швейцарський франк 17125—17130, англійський фунт 4340—438, німецька марка 2,195, данський гульд 1799, червонець 3021—3100.

Золото: 20 коп. 3640—670 20 франків 3431—3440, 70 марок нім. 4200—4250, 10 рублів рос. 4670—4720.

Срібло: коп. ауст. 06800—06900, 5 коп. ауст. 355 360, фльорен ауст. 178—180, рублі рос. 290—300, копійки за рубль 145—150.

Збіже.

Пшениця двірська 4800—4900, пшениця селянська 45—4750 жито 3825—3925, ячмінь бровар. 3800—4050, ячмінь на мліво 3475—3575, ячмінь пастішний 3100—3200 овес 335—3425, кукурудза румунська 3350—3400, баракли рафовані 500 525, фасоль біла 45—55, фасоль колірова 4000—000, горох північний 60—66, горох польний 40—50, бобик 3450—3550, сіно 750—85, солома 425—475, гречка 3700—3900, льон 800—7100, ріпак озимий 6150—6250, мука пшенична 40-пр. 8300—8400, мука пшенична 30-пр. 7650—7700, мука житня 65-пр. 5900 грнск кукурудза 5—4, мука кукур. 2625—375, отруби житні 2600 2750 отруби пшеничні 2600—2750, копчи гречані 7300—7450, пшени 7125—7525, копчи ячмінні 51—58, конюшина червона 65—295, мак синій 115—13, мак синій 85—105, миски жовті, нові 170—120, миски уживані 150—160.

НОВИНКИ

— „Свята пісня“ у Львові. Ювілейний концерт „Свята української пісні“ у Львові відбудеться дня 8-го грудня в залі Муз. Т-ва ім. Лисенка, бо зала Народного Дому зазнята і її відмовлено, не вважаючи на вильні заходи Ювілейного Комітету. В програму концерту увійдуть — крім репертуру д-ра В. Шурата — самі інтересні, переважно нові, до сі воєнішні обробити нар. пісень на хор: Леонтовича, Козинського, Лисенка, Людкевича, Барвінського, Богуславського у анконашні трьох хорів: „Львівського Божия“, „Сурми“ і „Бандуриста“; відтак інша нар. пісень для солістів у супроводі фортеп'ю, (а також муж. хору) які виконає відомо співачка А. Остапчуківна; якісні дві інтересні інструментальні обробити нар. мелодії: „Варіанти на тему купальної пісні“, П. Козинського на струнний квартет, які були недавно виконані з успіхом у Харкові, та фортепіанові транскрипції нар. мотивів у виконанні проф. Т. Шухевича. Подорожні оголошать афіші. Бікети продаються від понеділка (5. д. м.) в Книгарні Т-ва Шевченка.

— Конференція єпископів, що зібралася до Львова, не скінчилась, як передбачувалося програма: дня 3-го п. м., а продовжилася ще два-три дні. Єпископ Хоминський, який зійшов у п'ятницю до Станіславова, прислав на своє місце гонд. д-ра Литвинського. Вчора, в неділю, єпископи брали участь у великій богослужбовій по всіх львівських церквах.

— Львівська хроніка. Львівський Банк Земля ліквідується, бо не дістав кредитів із сепарійного фонду для банків. — Біла Городицької рогаки на полі пайшли пробитого ножем 20-літнього Ситника, безробітного; підозрюють, що його хтось пробив іа помсти. — Жінка шведка на Жовківській 70, випала соломкою у розпуці, що її муж зазнався.

— Відлучки рауту, що не відбувся. Раут, що мав відбутися 1. грудня п. р. в палаті на св. Юрі, а який відзначено в причині, поданих поважливими єпископами, викликав анікалізуючи не лише між нашим громадянством, але аніштов відгомін і в польській пресі. Все зацікавлення скупилось головне біля питання: Чому відлучили раут? Детективна з „Дзвіни“ а Львівського знайшли „правдиву“ причину відлучення рауту. Сталося це тому, що митр. Шептицький запросив „200 осіб а сфер уніятського духовенства і українських діячів з повним поминанням представників властей і польського громадянства. Без сумніву, митр. Шептицькому йшло про політичну демонстрацію, на якій заставу попалався (!!) кілька гр.-кат. єпископів. Виходячи із задоволення, що Польща є звязана з Апост. Столицею поста-повалим конкордату, а собор селикало на заарядження і під аспіціями св. Отця — ті єпископи протиставили намісникові ігноруванню польських властей і громадянства, через що о. Шептицький в останній хвилі був примушений раут відлучити“. Ось воно як, а ми й не знали, що конкордат обіймає теж такі справи, як раут і ім. подібні історії. Аж конкордатний спеціаліст нам не виклав, як на волю! А вітат і пікава поведення тих єпископів, які „протиставили“, вхопивши в компетенції господаря. На щастя, все не сталося тільки в уяві „сепарійного“ детектива.

— Львівський Пан-Жуан. Молоді люди починають у Львові пускатися на пораз бієтрімпу долу. 24-літній шліфав Дутчин хотів використати свою молодість і прикидався закоханим перед якоюсь вдовою, яка на його пал відлучувалася йому хаткою, харчем і „комфортами“. Дутчин повторив по саму комедію з одною дозорною та її дочкою, поділяючи свою любов на дві рівні половини. Мама та донька були би голімих і в них станом те довго, якби Дутчин не мусів оженитися з донькою післяком свого роману. Тоді перша вдовина, яку він покинув, пригадала йому його поведінку перед судом і предложила рахунок грошей пиманчепи від неї як задаток на шлюб. Суд признав удовицю, що Дутчин звів її та ошукав і рішив, що краще буде для новоження, коли він пітне своє подружжя 7-місячною важкою вязницею.

— Важність Торговельної Школи. Міністерство освіти заявляло в справі важності свідства 3-літньої Торговельної Школи розпорядком а дня 31. жовтня 1927, що ті свідства слід уважати в державній шкільній службі за покінчення середньої школи. Таким чином абсолютні тих шкіл мають право займати становища урядовців II. категорії.

— Карієра Махна. Париська преса подас до відома, що буваний отаман Махно, після довгої мандрівки по різних містах, починаючи від Варшави, опинився у Парижі. Його мали прийняти в таємний радницький амбасад у алягу а його останньою „деловією“ — орєнтацією із поворотом на Радянщину.

— Рекорди. Варшавська статистика приносить одну рекордову цифру: за кожного мешканця під стовпці припадає річно сім літрів 100-процентного спирту. — Фелатеніст московської „Правди“ Михайло Кольцов признається в пій галеті, що він обідав Мадришину, Югославію та Венгрію при допоміг фальшивого англійського паспорту, який дістав від одної комуністичної організації. Інакше він не міг би був вибратись у цю подорож.

— Чудасі. У Люблинщині, селі Наєпелові, селянка Тиманка вродила хлопця з чотирма руками, двома ногами і з чотирма грудьми. Миселі селянки хотіли викинути немовля в ріку як „антихриста“, але лікарі адалось зберегти по примху природи на радість прирощиків.

— Для шахівців. Шахові акаганія за мистецтво в СРСР за рік 1927 скінчалась таким аспіаком: 1 і 24 нагороду дістав Богатирчук і Розмазінський а 14 і 16 Душ-Хомієвський і Мольд а 18 пунтама, 5

і 64 Готинник і Малогоїс а 12 і 14 і VII Пепаровіс а 11 пунтама. Перший іа пиз Богатирчук — українець, автор підручника про шахову гру, виданого „Книгописарем“.

— Словник російської ресетції. Товариство бувших політичних каторжників рішало скласти перший словник діячів російської революції від декабристів до північній донь. Уже тепер обрахували, що цей словник матиме тільки 200.000 примків.

— Літературний кутон. У Мінську почав видавати Інститут для білоруської культури академічну бібліотеку білоруських поетів. Яя перший том вийшов твори поета Малеюма Багдасарова, що номер у 1917 р. Видав його незнатийно лобавним проф. І. Залюпін, позбавивши розсипали твори цього єдиного в білоруській літературі представника на прямику „мистецтва для мистецтва“. У томі є 276 поезій білоруською мовою і 44 російською, а крім цього 12 епічних творів. Богданович мав незнатийно широку славу частотів і цікавився поезією російською, українською, польською, німецькою та французькою, піддаючи під аналз кожної із них. Він пробував усіх форм віршобудови і робив переклади із еспанської мови, сербської та японської. Все не він астиг зробіти на прогні 8 літ (1809—1917). Його передучасна смерть є великою втратою для білоруської літератури. Білоруське державне вид-тво видає 3-ий том збірних творів Янка Купала. У йому є драматичні твори Купала, комедія „Навуліна“, драма „Роскілля галади“, фарс „Примак“, трагікомічні опери „Гителішні“. У найближнім 4-ім томі будуть зібрані епічні твори Купала і його переклади „Гальки“ Мольшана.

— Примхи слави та щастя. Тисячі людей і різбарів відбирає щороку в Парижі свої твори іа передокінки т. ва. О. єдиного єдиного, публікації, офіційної пиставки, де аиста на стінах є аж великою честю для артиста. Між ними тисячами азнає теж невідомі одні небувалий дебютанти: 83-літній старець, який уперше хотів показати світові свої твори. Його павише одні журналіст у хаті і таким робом його імн стало відомим. Ферланд Серф став популярною особю не а огляду на свій талант, а тому, що він є пікавим чудаким. Він малює тільки риби і то природної величини. А малює їх тому, що все життя був алявним рибалкою і роками прилучався їм. Він не розуміє, чому люди люблять їсти рибу а не люблять глядіти на них на образах. Репортер ситав його, чи він є щасливим, маючи тисячі риб. Артист відповів, що був би щасливим аж тоді, якби упрдав „Одного єдиного“ лавовила йому на одній стіні повісити свій твір, про який він мріє. „Що ж це за твір?“ — ситав репортер. „Я хотів би намалювати янта правдивої величини“.

— Світова величина. Група англ. промисловців під проводом Мейла авернула до гелер. ради „Трейд-юніоніс“ з пропозицією скликати конференцію, щоб би добавлялися до промислового миру.

— У Ленінграді помер відомий економіст, проф. уніа. В. В. Савитловський.

— У Потсдамі повстала сета, що пробує померлих привести до життя; в практиці анікалізи аул. заворушення. У Відні засудили на кілька місяців адміністраторів левниа „Ді Штуале“.

— тижневика „Берзе“ за пиятні ріжніз підірваності, який погрожував статтями. — Майно мн. Роговського переходить від 1928 р. на власність Чехословаччини. — Від 1. листопада до 1-го грудня 120 осіб пробувало в Варшаві свідати самобистством: 82 особи амерло. — В амерну. вишній Контурі сидіа мурив обшукучений у аівстві білої жінки; юрб добула його з вишній, обшила нафтою та спалила. — В Австрії найшли а дні Дунаю скам'янілу голову перідісторичного чоловіка. — У Нью-Йорку амер колішній сурмач армії Гарібальді а 80 р. життя; він заробляв а Америкі як диригент оркестри.

— Мисий великий театр: 3-го 7-го ж. веч. „Під шасть“ Ст. Пим-бішевського. 6-го „Під шасть“. 7-го „Під шасть“ (по цінах до подованих аніжених).

— Мисий „Театр Новий“: 3-го „Торі“. 6-го „Доріна“.

— Кіна. „Аполло“: „Колі мушкетері“ а най-більшим світовим актором Джамом Беррімом і Дольорес Кастелло. „Палас“: „Наполюк“ Абля Ганса. „Лев“: „Тегенна коханка“, (Бреліж Орло) а Гіссоніа, Петровичем, Езю, Кастіером. „Фатаморганда“: „Вийшкова жінка“.

— Мисий „Театр Новий“: 3-го 7-го ж. веч. „Під шасть“ Ст. Пим-бішевського. 6-го „Під шасть“. 7-го „Під шасть“ (по цінах до подованих аніжених).

— Кіна. „Аполло“: „Колі мушкетері“ а най-більшим світовим актором Джамом Беррімом і Дольорес Кастелло. „Палас“: „Наполюк“ Абля Ганса. „Лев“: „Тегенна коханка“, (Бреліж Орло) а Гіссоніа, Петровичем, Езю, Кастіером. „Фатаморганда“: „Вийшкова жінка“.

— Мисий „Театр Новий“: 3-го 7-го ж. веч. „Під шасть“ Ст. Пим-бішевського. 6-го „Під шасть“. 7-го „Під шасть“ (по цінах до подованих аніжених).

Дописи.

РАДЕХІВЩИНА. (Громадські вибори в Сучині. — 3 жовтня села). Вибори до громадської ради в селі Сучині відбулися при величезній черноті н. с. Тоді вибрано радників 31 українців і 1 поляка, котрий поїхав у раду при масованні при рівності голосів. Поляки і деякі диявольські прихильники протесту, котрий очевидно узяв за основу. Другий раз відбулися вибори 8, і 9 листопада. Хоч при цьому змінено лістин громадських після закінчення старостів і при анбонях була присутній заступник старости, не помогло так нічого. Вибрано на радників 30 українців і 2 поляків, котрі рівнож поїхали в раду аж при масованні. Стратегічно тепер ще одного радника, зате підібрано багато лишній склад українських радників. І ста поляків і диявольських прихильників перепали. Оба виследи виборів заважчує село своїм свідомості й організації, що що напіву кляка сль. Культурний та економічний стан Сучини є високий, що що свідчать такі організації: 1. читальня „Прогресу“, 2) аматорський гурток, 3) хор, 4) „Сокіл“, 5) сільська взаємної допомоги, 6) кооператива „Єдність“. Співка взаємної допомоги п біоас паї в твердін зеоні і збіжжє помагає своїм членам. В останніх роках громадяни звернули найбільшу увагу на економічну організацію села, бо знають, що чим багатша одиниця чи нація, тим більш цінності вносить вона до своєї загальної культури. Кооператива „Єдність“ розвивається добре, тепер купила дім за 600 доларів. Велика це сума для села, одначе при належним розумінню класа „В своїй хаті — своя сила“ уласться певно скоро виплатити довг, сирічичний купом. Але всі місцеві громадяни й уроженці Сучини інтенсивно зложили від себе свою лепту. — *Сучинський.*

Всі українські діти до української школи! Хто минає свою рідну школу і посипає дитину до чужої школи, — той ворог своєї дитини і української нації!

НА ЕКОНОМІЧНІ ТЕМИ.

З Державного Рільничого Банку.

З уваги на оголошення розпорядку президента Річпосполитої з дня 13. жовтня 1927 про стабілізацію золотого, як також розпорядку з дня 5. листопада 1927 про зміну грошового устрою (Д. У. Р. П. ч. 97 з 1927, поз. 885) Державний Рільничий Банк у зв'язку з виданими ним промислами, які стверджують призначення позачок в виставлених листах, подає отже до відома:

Повинні в виставлених листах, загіпотекованих до дня, в якому увійшов у життя розпорядок президента Річпосполитої з дня 5. XI. 1927 у справі зміни грошового устрою, себто до дня 5. XI. 1927 вилучено, буде Банк виплачувати, оскільки довший скріптити візнано і виплати гіпотечні виконано згідно з вимогами Банку, зазначеними в промислах. Таким чином для одержання виплати позачки не потрібно в тих випадках робити в довідках скріптити та у гіпотечних виписат якнайшвидше зміни, що випливали би з введення нової монетарної одиниці.

Якщо до дня 5. XI. 1927 вилучено позачок не загіпотековано і довідки скріптити не вилучено, то на основі виданих до того часу промисл можуть бути вилучені довідки скріптити під умовою, що в тих документах суми позачок у золотих в золоті, записані в промислах Банку, будуть, відносі до ст. 14 вище згаданого розпорядку президента Річпосполитої з дня 5. XI. 1927, перераховані на устійливий в тім розпорядку золоті в золоті в такій реалії: 100 золотих в золоті, записані в промислах Банку, рівняються 172 золотом в золоті, очисленим у ст. 14 і 16 згаданого вище розпорядку президента з 5. XI. 1927.

Отже як у довідках скріптити так і в гіпотечних виписах повинні бути подані як номінальні суми позачок в золотих у золоті суми, очислені в перерахування, подані в позачках у золоті; надто аналогічний устрій довідково скріптити (уст. 1. д) слід виступити таким устроєм: „а) Як сплати процентів і долатку на адміністраційні кошти, так і сплати капіталу, в таємні усі належності з привласненням позачки, доконтракти готівкою, добуваються доповняти в позачках в золоті на основі рівновартості 100/632 грама чистого золота на одного золотого в золоті, і то або польськими золотими монетами, або іншими платінними змонетами, які мають правну силу сплатувати зобов'язання без обмеження кюти; при тому ці рівновартості буде обчислена у сплаті, випавши у ст. 15. розпорядку президента Річпосполитої з дня 5. листопада 1927 у справі зміни грошового устрою“.

В особливих випадках, коли довідки скріптити зроблено перед днем 9. листопада 1927, а гіпотечні виписи мають бути довідками після того реалії, той, що бере позачку, мусить зложити додаткову декларацию, якої вимоги Державний Рільничий Банк пересилає кожному, хто бере позачку; італьбується скласти тоді в новій валюті на основі даного скріптити і повної декларції.

Наступні акторизційних рат, поданих у виставлених довідках скріптити, дозвучає до промисл, не піддає зміни там, де рати подано процентом, себто зазначено, що довідки зобов'язується сплатувати позачку в перелічених ратах, з яких кожна має вишкості: золотих в золоті 4,43 при реалії уморення

ГОДИННИКИ цілком на нових фабриках претягати продає за готівку і на рати від десятих дит з надійшою стопони злісна фірма **Зельтенрайх**, Львів, па. Марійська ч. 5. 3 42-3

ВИТОЛОЧУЮ наймоднішу десенну пляшечку на плясках навіть старих, відсвіжую і переробляю на модний фасон. Марія Волонська, Собіського 12. Гел. 17-04. 1-0

ФОТОГРАФІИ на різні ціни уживані, фісгармонія продає: Ганка, Підсудського 21. 1. п. 1-5

СТИЛЕВІ меблі уживані в добрий стані дешево на продаж. Інформацій уділити і покаже дозорець дому вул. 3-го мая 7 що-дня поплудни. 1036 1 3

БАНДИДАТ адвокатури шукає посади консультанта на провінції. Зголошення слати до Адміністрації „Діла“ для Усусуса. 1052

АБІТУРІЕНТКА семинара пошукує лекції з народних-видіючих і низших літ семінара. Зголошення до адміністрації під „Абітуріентка“.

Тайна відкрита!!

Найпевніша дорога до сніжної білоти.

Раніше думали, що чудова чистота білля здобувається силою, себто тертям, як це давніше уявляли собі з гордістю газдині дому. Скільки білля марнувалося! Не кажучи вже про дорогий час і про непотрібно наболілі руки. На щастя, ці часи минули невідклично, коли при нафтовій лампі, яка коптить, бідні газдині проводили цілі ночі над тертям білля, з гордістю, що перуть його в раціональний спосіб, а тим часом нищили його, але не мали другого виходу. Тоді не було ще RINSO.

Замочіть і виполочіть і досить.

Чотири способи:

- 1) Розпушення RINSO в горячій воді.
- 2) Мочення білля.
- 3) Полокання.
- 4) Розвішування.

RINSO до домашнього прання продаване тільки в зелених пачках.

КУПОН

До п. Л. Реїда Варшава, головна пошта, поштова скринька 479.

Прошу прислати мені безплатно пробний пакет RINSO.

Імя та прізвище

Адреса

D. 6. (Просітьсья вирізно писати)

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру під дир. П. Карабінюча: Зборів: 6. XII. Гейша. 7. XII. Лю нашого життя. 8. XII. Маруся Богуславка. Поморини: 9. XII. Вій. 10. XII. Вихрест. 11. XII. Маруся Богуславка. 12. XII. Гейша.

Готується до постановки: Катерина, Пісні в диях, Аскольдова Могила і Румунське весілля.

Українське Красне Товариство охорони дітей пригадає, що якета в справі опки над молодістю відбується в четвер, дня 8. грудня ц. р. в год. 9:30 в доміш при вул. Бляхарській ч. 11 і пов. Просітьсья о численну участь. — *Головний Виділ.*

Комунікат Філії Т-ва „Прогресу“ ім. Шевченка у Львові. Дня 14-го грудня 1927 р. відбувається в салі Т-ва „Бесіда“ в „Народньому Домі“ при вул. Рутівського на першому поверсі надзвичайний Збори Філії Т-ва „Прогресу“ ім. Шевченка. Початок зборів в год. 6-й вечером. На порядку наряд: 1) Прогресивний реферат, 2) Вибір відпоручників філії на збори Товариства „Прогресу“. Право участі в зборах філії мають згідно з постановою статута Т-ва „Прогресу“ § 10 буква „А“ 15-й зазначені члени Товариства „Прогресу“, які мешкають у Львові і на його периферіях, а які впривали членську вкладку до Т-ва „Прогресу“ за минулий і біжучий рік і читалися через вибраних відпоручників (§ 40 Б). На кожних 50 членів вибирає читальня одного відпоручника. — Львів, дня 4. XI. 1927. — Виділ Філії Т-ва „Прогресу“ ім. Шевченка.

Свято „Прогресу“ в Турці. Заходом філії „Прогресу“ в Турці н/Стр. відбувається в дні 8. грудня 1927 Свято „Прогресу“ з такою програмою: 1) 9. год. рано Служба Божа і панакхидя за померлих членів „Прогресу“ в пар. церкві. 2) 11. год. Звичайні загальні збори філії „Прогресу“ в Турці н/Стр. в салі „Народнього Дому“. Просітьсья конечно делегатів читальні „Прогресу“ і членів з турчанського по-шту явитись на це свято. — Виділ Філії „Прогресу“.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ.

ДІВАНИ, хатинки, портіери, ФРАНКИ, мебелів матерія по фабричних цінах **ВАК** площа Марійська 5. і поверх. 911 10 20

О. ОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Лікарсько-дентистичне Заведення

Д-ра Симона Ганнапорта Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/11

Скріплювання хитаючихся зубів, пльомбування і винищення зубів без болю. Штучні зуби в казкуку і золоті на американську систему. Пациєнтів з провінції полагоджують в найкоротшому часі. Н. Т. урядовий і студентам значна знижка. 1006 Полески в сплатах. 4-5

ДЕНТИСТ **Б. ЛЬОКЕР** в СТАНИСЛАВІ **вул. Собіського 14.**

Спеціаліст: бли корони, штучні зуби без підпобілля, містки без корон і білення зубів. — Приступні шни — до 794 гдині услів.

Тисячі заразялих недуг чигає на Тебе на кожній кроці! Небг грозить висидження — передчасна смерть!

Вратує Тебе. **Скаро з оровля і Життя** **тільки 9 ЗОЛ.**

„КНИЖКИ ПОЖИТОЧІ“ **Львів, Мурарська 9**

Заява. Отрим заявлено, що я не є членом УНС. і ніколи ним не буду.

Володимир Чуза й. Тернопіль, вул. Колановського ч. 6.

ВІВСЯНА КАШКА
Quaker Oats
ІДЕАЛЬНО ОЧИЩЕНА
додає сил всім скорлїм. Спеціалну полешку приносить надужим на цурицію.
Поручають її лікарі цілого світа.
Представництво:
КАЗИМИР ЛЮБІНЕЦІ
Львів, Подлевського 7.

ЛІКЕРИ зробить дома **ЛІКЕРИ** може кожний
у 70 ріжних смаках **„STELLA“** в 10 ріжних смаках
до набутти в аптечних скляках.
Головний **В. Г. МІШИНСЬКИЙ** в Березині, Галичина.
Для П. Т. кооператив і торговель відповідний опуст. 23-7

Подяка. Отрим висловлюю щирю подяку Ва. п-рові Д. Сасовероми, Львів, Колонтия ч. 7 за уміле переведення мені операції шокми.
Винницька Петра.

Подяка. Отрим складаємо сердечну подяку Ва. Панови Іванови Станнічому, артистови маляреві з Білобожниць за артистичне, солідне, в дусі народнім — виконання малярських робіт в церкві парохіальній у Винятинцях. За Комітет церковний: **о. Олександр Голосцький** парох, Василь Грохотків провізор церковний.

Ширіть наш часопис!